

[Hanne Budtz.]

beløbene indbetalt. Sammenligner man i øvrigt med de midler og den bemyndigelse, f. eks. skattemyndighederne er i besiddelse af, og den uløjlighed, de gør sig for at inddrive de mindste beløb fra borgerne, så tror jeg ikke, der skal mange flere ord til, for at man kan forstå den almindelige borgers retfærdige krav på tilbagebetaling.

Naturligvis vil der være penge, som ikke kan finde deres rette ejermænd eller af praktiske grunde ikke kan tilbagebetales. Skulle der herved fremkomme et beløb, der skal findes anvendelse for, foreslår det konservative folkeparti, at man først og fremmest dækker tab af den art, som det var meningen med forsikringsforbundene at dække. Jeg tænker her på beboerne på Maglekildevej på Frederiksberg, der led den store skade den 21. marts 1945. Afdøde borgmester Aksel Møller gik ind for dette her i tinget, ud over hvad han var med til at gennemføre fra Frederiksberg kommunes side. Den samlede skade efter denne katastrofe blev opgjort til ca. 9 mill. kr., hvoraf endnu 1,85 million er udækket. Det drejer sig om ca. 800 bombe-ramte medborgere, og hvad er mere naturligt, end at først og fremmest deres tab bliver dækket? Sammenslutningen „Den 21. marts 1945“ har rettet henvendelse til partierne i folketinget, og det udvalg, der ned-sættes, vil sikkert få en nærmere redegørelse for forholdet fra denne. Jeg kan ikke tænke mig, at der i den anledning skulle opstå noget problem i forbindelse med de ulykkeligt indtrufne skader på Bornholm i maj 1945, eftersom denne sag er afsluttet med en beretning og et overskud.

Når regeringen foreslår de beløb, det her drejer sig om, anvendt til dansk-nordisk kulturelt samarbejde, vil jeg gerne understrege, at det konservative folkeparti er positivt indstillet over for et så vidtgående samarbejde af denne art som muligt, og at vi på mange områder bidrager hertil. Derimod er det ikke umiddelbart indlysende, hvorfor de her omhandlede beløb foreslås anvendt netop til kulturelt nordisk samarbejde. Der er i den højtærede ministers fremsættelse heller ikke nævnt anden sammenhæng end den, at regeringen finder, der er et behov for øgede midler til dette nordiske formål, og her findes altså tilfældigvis nogle penge. Vi ser gerne et øget kulturelt

og økonomisk samarbejde de nordiske lande imellem, et samarbejde, der allerede manifesterer sig gennem foreningen Nordens udstrakte arbejde, gennem venskabsbyernes samkvem, gennem snart sagt enhver forenings samarbejde med tilsvarende foreninger i de øvrige nordiske lande, for ikke at tale om Nordisk Råd; det seneste udslag af nordisk samarbejde er vel den nordiske folkehøjskole på Snoghøj. Der eksisterer jo, hvad specielt det dansk-norske samarbejde angår, her i landet institutionen Schæffergården, som er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget. Ud over hvad der er oplyst i bemærkningerne, vil det interessere mit parti under udvalgsarbejdet at få en redegørelse for anvendelsen af de midler, der har været stillet til rådighed for Schæffergården, og for, i hvilket omfang der i de seneste år har været behov for at yde ophold til stipendiater inden for de oprindeligt tænkte rammer.

Vi vil naturligvis i udvalget medvirke positivt til at finde den rimeligste anvendelse for de midler, som ikke kan tilbagebetales, og det må forudses, at der vil komme talrige henvendelser fra de organisationer, der ved lovforslagene i 1954, om jeg så må sige, fik rakt en lillefinger, eller som i øvrigt mener at have lige så stor adkomst til midlerne som de af regeringen nævnte. Jeg henleder i denne forbindelse opmærksomheden på, at der allerede til mig er kommet adskillige henvendelser fra folk, der ikke har fået erstatning for de våben, de i sin tid blev tvunget til at aflevere.

Vi vil under alle omstændigheder medvirke til et positivt samarbejde inden for rammerne af de af os tilsigtede formål.

Hølge Larsen: Jeg har med interesse hørt på de bemærkninger, der under denne debat er fremsat om de forhandlinger, der på et tidligere tidspunkt har været ført vedrørende anvendelsen af disse midler, og de mange forskellige forslag, der har været fremme i så henseende. Jeg har lyttet med særlig interesse, fordi jeg ikke har haft lejlighed til at deltage i disse forhandlinger; men jeg må tilføje, at for mig har de væsentligst historisk interesse. Det afgørende i denne sag er, at vi her står over for et lovforslag, som giver anvisning på en anvendelse af disse krigsforsikringsmillioner og en